

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה ריבי לב אוחיון

יוספה ברק, ת.ז. 027726009

תובעת

נגד

יהודה גליק, ת.ז. 015156219

נתבע

פסק דין

1 לפניי תביעה לתשלום 34,600 ש"ח בעילת לשון הרע, לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965
2 (להלן "החוק").

3 בהתאם להוראות תקנה 15 לתקנות השיפוט (סדרי דין), התשל"ז-1976, פסק הדין יהיה תמציתי,
4 במידת האפשר נוכח היקף כתבי הטענות.

5 העובדות הצריכות לעניין

6 1. הצדדים הכירו בשנת 2018, במסגרת עבודתם בכנסת ישראל כאשר התובעת עוסקת כ-
7 לוביסטית ויועצת תקשורת, ואילו באותה העת הנתבע כיהן כחבר כנסת מטעם מפלגת
8 "הליכוד", ולאחר מכן התמודד על תפקיד נשיא המדינה.
9

10 טענות התובעת

11
12 2. הצדדים הכירו במזנון הכנסת שאז התפתחו ביניהם קשרי ידידות. הנתבע הציע לתובעת
13 להצטרף לפעילותו, במסגרת הצעת חוק שתפקידו להילחם בתופעת העישון, והתובעת נענתה
14 בשמחה.
15

16 3. במהלך ועדה שהתקיימה בכנסת הציג הנתבע את התובעת כאשת אמונו, וכן הבהיר כי ברצונו
17 לגייס תקציב על מנת לשלם לה עבור עבודתה הטובה.
18

19 4. התובעת טוענת כי הנתבע ניצל את יוזמתו להשגת תקציב, כדי להטריד את התובעת מינית
20 והחל שולח לה הודעות זימה בעלות אופי מיני מובהק העולות כדי הטרדה, עפ"י חוק למניעת
21 הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.
22

23 5. התובעת דחתה את הצעות הנתבע אשר כאמור היו בעלות אופי של הטרדה מינית וכתב לה
24 דברים בוטים עד מאוד, ברם הוא המשיך שוב ושוב להעיר לתובעת הערות על מיניותה ומראה,
25 והמשיך להציע לה הצעות מגוונות לקיום יחסי מין, אך היא סירבה.
26

27 6. לנוכח ההטרדות, הגישה התובעת תלונה נגד הנתבע במשטרת ישראל ומסרה עדות במשרדי
28 להב 433, תוך שהיא מוסרת את מכשיר הטלפון הנייד שלה לצורך בדיקה, אלא שהתלונה נסגרה
29 ביום 3.10.18, ונימוקיה הם: "נתקבל החלטה שבנסיבות העניין בכללותן אין הצדקה לפתיחה
30 בחקירה, שכן מדובר באירוע אשר הליך פלילי איננו מהווה מסגרת מתאימה לביורו".
31

32 7. היועמ"ש לממשלה לא התיר לתובעת לערור על החלטת המשטרה לסגור התיק.
33

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1 מאז החל הנתבע במסע הכפשות נגד התובעת בסיועה של עוה"ד נוגה ויזל – אויבת מרה של
 2 התובעת, במטרה ברורה לפגוע בשמה הטוב של התובעת, ובמטרה לעשותה לבוז וללעג, כאשר
 3 הנתבע מייחס לה מעשים שלא היו ולא נבראו, בראיונות רבים שקיים בכלי התקשורת השונים.
 4
 5 התובעת מייחסת לנתבע לשון הרע בגין 6 פרסומי לשון הרע בזמנים שונים ואצל מקורות שונים,
 6 כאשר לאירוע השביעי התייחסה במיוחד עם האירוע השישי.
 7

טענות הנתבע

- 8
 9
 10 הנתבע מבקש לדחות התביעה ולחייב את התובעת בהוצאות כראוי לאדם המעליל עלילת שווא
 11 שאין לה בסיס ושחר, וטוען כי התובעת מסרבת לקבל את העובדה שגופי החקירה מצאו לגנוז
 12 את תלונת השווא שלה נגדו, והגישה תביעה זו במטרה לשפר את מצבה הכלכלי.
 13
 14 הנתבע איש ציבור, פעיל זכויות אדם ופוליטיקאי ישראלי, שכיהן כח"כ בכנסת ה-20, כאשר
 15 עיקר פעילותו למען החופש לכל באתר "הר הבית", ופעילות למען אלמנים, אלמנות ויתומים
 16 צעירים.
 17
 18 בשנים האחרונות הפך הנתבע קורבן קבוע להשמצותיה של התובעת ברשתות החברתיות ובכלי
 19 התקשורת בהם היא מאשימה אותו בהטרדה מינית, זאת ע"י סילוף ועריכה מגמתית של שיחה
 20 פרטית, אישית וחסויה שהתקיימה בין הצדדים באמצעות אפליקציית וואטס-אפ, כאשר
 21 התובעת אינה משלימה עם מסקנות גופי החקירה לדחות את תלונתה נגדו.
 22
 23 אעפ"י כן, הנתבע נמנע מלתבוע את התובעת בתביעה נגדית והסיבה לכך אחת היא – רחמים
 24 כלפיה, ולמרות זאת, היא מנצלת את טוב ליבו וממשיכה לנסות להעליל עליו עלילות שווא,
 25 בעוד הוא מנסה להתעלם ממעשיה.
 26
 27 הנתבע מכחיש את טענות התובעת כי היה בקשרי עבודה כלשהם עם התובעת, הנתבע טוען כי
 28 מעולם לא פנה אל התובעת מיוזמתו, לא הציע לה להצטרף לפעילותו, ומעולם לא הציגה כאשת
 29 אמונו.
 30
 31 הנתבע מכחיש הטענה כי ביקש לגייס תקציב למימון שכר עבודתה של התובעת, הוא לא הטריד
 32 את התובעת ולא עשה כל פעולה שיכולה להתפרש כהטרדה, הוא לא שלח הודעות זימה או
 33 הודעות בעלות אופי מיני לאף אישה בעולם, גם לא לתובעת, ואף לא עשה כל מעשה שיכול
 34 להתפרש כהטרדה בכל מובן שהוא.
 35
 36 הנתבע טוען כי, ככל הנראה, וכפי שהתפרסם בתקשורת, התובעת הגישה תלונה פלילית נגדו
 37 בגין חשד לטרדה מינית באמצעות שליחת מסרונים, תלונה שמעולם לא הגיע לידי הנתבע והוא
 38 לא שמע עליה, אלא מגורמי התקשורת, ואולם משטרת ישראל, פרקליטות המדינה והיועמ"ש
 39 לממשלה, לא מצאו ממש בתלונת התובעת ואף לא זימנו את הנתבע לחקירה או מתן עדות או
 40 מסירת גרסה, וסירבו לפתוח בחקירה גם לאחר שהתובעת ביקשה לערוך על ההחלטה לסגירת
 41 התיק.

הפרסומים לפי סדר הופעתם בכתב התביעה

- 42
 43
 44 18.10.22 – הנתבע מעניק ראיון לעיתון "ישראל היום", במהלך התמודדותו לתפקיד נשיא
 45 המדינה ומשיב לשאלת העיתונאי יהודה שלזינגר מה יקרה כאשר יחלו לפשפש בעברו ומשיב:
 46 "הייתה תלונת שווא, המשטרה אפילו לא זימנה אותי לחקירה. אמרו שלא מצאו סיבה לפתוח
 47 בחקירה. אז מה היה פה? סיפור שלא היה ולא נברא".
 48
 49 7.12.20 – התובעת מקבלת פנייה בהודעת וואטס-אפ, מבמאי הסרטים עודד גוברשטיין, שמציג
 50 עצמו כמי שעשה סרט על הנתבע שייקרא "יהודה איש קצוות", ומבקש תגובתה לציטוט שמציג

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1 לה, אותו אמר הנתבע בראיון לצרכי הסרט: "היה חלון אחד של דיבור עם התמודדות עם הכאב
2 של ה"לבד" שנפלתי בפח עם מעשה מרמה, שכאילו משהי יצרה איתי קשר וגרמה לי לספר
3 לה, לשתף אותה, מה עובר עליי. ולצערי התברר שנפלתי אצל נוכלת, שהיא אח"כ במקום
4 להציג את זה כזה שאני משתף אותה במה שאני עובר, היא הלכה והציגה את זה בצורה
5 מעוותת, שקרית, כי היא רצתה לקבל פרסום או לא יודע מה. אבל זה היה מבחינתי, שפעם
6 אחת תפסתי אומץ ומישהו כאילו נגע לי בנקודה ושאל את השאלה ובדיוק בתזמון הנכון ואני
7 שיתפתי את מה שישב לי".
8
- 9 19. 15.2.20 - הסרט "יהודה איש קצוות" מוקרן במסגרת פסטיבל הסרטים היהודי שם נאמרים
10 הדברים שצוטטו בהודעת וואטס-אפ שקיבלה התובעת ביום 7.12.20.
11
- 12 20. 30.10.18 – הנתבע מתראיין לאתר המשפטי "פוסטה" ואומר: "יוספה ברק רצתה לקבל ממני
13 עבודה ולא קיבלה, רצתה לעבוד אצלי וסירבתי, אבל אני לא יודע אם זו הסיבה לתלונה".
14 21. 1.11.18 – הנתבע מתראיין לעיתון "מעריב" ואומר: "ניצלה את היותי אלמן, ניצלה את
15 האלמנות שלי, פרקליט המדינה קבע שזה שקר, לוקחים אמת שזה מחוץ להקשרו זה שקר".
16
- 17 22. 1.11.18 – הנתבע מתראיין לתכנית ברדיו 103 אצל אשת התקשורת אילנה דיין ואומר את
18 הדברים הבאים: "יוספה ברק ביקשה לעבוד אצלי", "מדובר פה בתלונת שקר שאין לה שחר
19 ואין לה יסוד. אין בינה ובין המציאות כלום", "מדובר בשקר אבל חלק מהדברים שצוטטו
20 נכונים", "סיפרה לי שהיא לבד", "היא המשיכה, השיחות שלי הופסקו חד צדדית על-ידי,
21 ברגע שהיא אמרה לי שחייבים להיפגש בארבע עיניים, רק אני והיא בלי יועצים", "אני מרחם
22 עליה, האישה הזו היא אישה שעמוד הפייסבוק שלה הוא פורנוגרפי לחלוטין, היא מפרסמת
23 בתקשורת פירוט שיחות ארוטיות שהיא מנהלת עם גברים ועם נשים, והיא מפרסמת את זה
24 בשמה", "היא המשיכה לנסות לחזר אחריי ואני התעלמתי לחלוטין", "מדובר פה באישה
25 שהיא פורנוגרפית, מדובר באישה שכאשר אתה מדבר איתה שיחות אישיות, היא מתרגמת
26 את זה לפורנוגרפיה", "היא ניסתה לנצל את האלמנות שלי".
27
- 28 23. 1.11.18 – הנתבע מתראיין לאתר החדשות "סרוגים" ושוב חוזר על הדברים שמסר כאמור
29 לעיל, בראיון אצל אילנה דיין (בכתב התביעה נכתב בשוגג התאריך 1.1.18).
30
- 31 24. כאמור לעיל – התובעת טוענת כי הדברים שפורסמו מהווים לשון הרע לפי החוק, באשר הם
32 הגיעו לאוזניהם ועיניהם של אנשים שונים זולת התובעת, כי הם נועדו להשפילה בפני הבריות
33 לעשותה למטרה לשנאה, לעג או בוז, וכי דברי הנתבע נודעו כדי לפגוע במשרתה, בעיסוקה,
34 מקצועה או משלח ידה.
35
- 36 **טענות הנתבע ביחס לכל פרסום ופרסום**
37
- 38 25. ביחס לכל הפרסומים דלעיל מוענקת לנתבע הגנה עפ"י חוק מהטעמים של: א- היעדר שם טוב
39 לתובעת, ב- היעדר קיומה של לשון הרע בכל הפרסומים, ג- הגנת פרסומים לפי סעי' 13 לחוק,
40 ד- הגנת אמת בפרסום ועניין ציבורי בפרסום לפי סעי' 14 לחוק, ה- כל הגנות תום הלב לפי סעי'
41 15 לחוק, ו- אשם תורם והתנהגות תורמת של התובעת ב-100%.
42
- 43 26. 8.10.22 – אין המדובר בלשון הרע, ולנתבע כל ההגנות שבסעיפים 13-15 לחוק – פרסום מותר,
44 אמת בפרסום ותום לב בפרסום. בראיון שמה של התובעת לא מוזכר אף לא ברמיזה ביחס
45 לזהותה. עם זאת, הנתבע עומד על כך שתלונת התובעת נגדו, תלונת שווא היא, אכן משטרת
46 ישראל לא זימנה הנתבע לחקירה, ולא מצאו עילה לפתיחה בחקירה, כך שהסיפור הפלילי
47 הנטען ע"י התובעת – קרי הטרדה מינית – לא היה ולא נברא.
48
- 49 27. פרסומים שני ושלישי מימים 7.12.20, 15.12.20 – התובע התייחס בכתב הגנתו לשני המקרים
50 כאירוע אחד, וכן במעמד הדיון מיום 4.7.23 טען זאת. אין המדובר בלשון הרע, הנתבע לא הזכיר

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1 את שמה של התובעת אף לא ברמיזה ביחס לזהותה. לנתבע הגנות לפי סעי' 14-15 לחוק לשון
2 הרע. הנתבע אכן "נפל בפח" עם התובעת, אשר יצרה עמו קשר אישי, ולאחר מכן הפיצה ברבים
3 חלק מההתכתבות שלה איתו, ובכך ביצעה מעשה נוכלות כלפיו, וכלפי אחרים, בהם רשויות
4 החוק ועיתונאים, וזאת ע"י יצירת מצג שווא. למיטב ידעת הנתבע, בסופו של דבר, הסרט נשוא
5 הפרסום, לא הוקרן בפסטיבל.
6
- 7 28. 30.10.18 – אין המדובר בלשון הרע נגד התובעת. הנתבע לא התראיין לאתר "פוסטה" אלא
8 מסר תגובה בעקבות פנייה שקיבל ממפעילי האתר. לנתבע הגנות מכוח סעי' 13-15 לחוק.
9 התובעת ביקשה לעבוד עם הנתבע אך הדבר לא יצא אל הפועל בעקבות סירובו של הנתבע,
10 וממילא אין באמור לשון הרע והוא ממילא ציין כי אין הוא יודע אם זו הסיבה להגשת התלונה
11 של התובעת נגדו.
12
- 13 29. 1.11.18 – הנתבע לא התראיין לעיתון "מעריב" והדברים שהובאו הינם מתוך תכנית ברדיו של
14 "גלי צה"ל". הדברים שבסעי' 23 לכתב התביעה אינם מהווים לשון הרע, ובגין פרסום זה לנתבע
15 מלוא ההגנות שבסעי' 13-15 לחוק. התובעת אכן ניצלה את היות הנתבע אלמן, כדי לחקור ולדוש
16 במצבו הנפשי בשיחות פרטיות. התובעת הוציאה הדברים מהקשרם והפכה אמת עובדתית
17 למעשייה שקרית. רשויות החוק קבעו כי אין ממש בתלונת התובעת וכי אין המדובר בעבירה
18 פלילית שביצע הנתבע, ולכן המסקנה המתבקשת היא שמדובר בתלונת שקר.
19
- 20 30. 1.11.18 – הנתבע לא התראיין לתכנית רדיו 103 אלא לגלי צה"ל. הדברים נשוא הפרסום אינם
21 מהווים לשון הרע ולנתבע מלוא ההגנות לפי סעי' 13-15 לחוק לשון הרע. התובעת ביקשה לעבוד
22 אצל הנתבע ואין מדובר בלשון הרע. התובעת הגישה תלונת שקר ואין מדובר באמירתו בעניין
23 – לשון הרע, הנתבע עומד מאחורי כל המילים שאמר בראיון, עמוד הפייסבוק של התובעת אכן
24 פורנוגרפי, כאשר את העמוד עיטרו תמונות חשפנות של התובעת עם רמיזות מיניות, וולגריות.
25 התובעת אישה פורנוגרפית ואכן מפרסמת בתקשורת פירוט שיחות ארוטיות אותן מפרסמת
26 בשמה. התובעת הפכה את שיחות כואבות בין הצדדים לשיחות פורנוגרפיה פומביות וחשופות
27 לציבור הרחב ללא הצדקה.
28
- 29 31. 1.11.18 – פרסום באתר "סרוגים" – הנתבע לא התראיין לאתר אלא האתר ציטט את הריאיון
30 שמסר הנתבע לרדיו "גלי צה"ל". הדברים אינם מהווים לשון הרע, ולנתבע מלוא ההגנות שבסעי'
31 13-15 לחוק, התובעת אכן ביקשה לעבוד בכנסת אצל גורמים שונים ואצל הנתבע, אך סורבה.
32 התובעת הגישה תלונה נגד התובע לאחר שסורבה על-ידו בעניין העבודה.
33
- 34 **דיון והכרעה**
- 35
- 36 **המתווה הנורמטיבי**
- 37
- 38 32. אל מול חופש הביטוי שהוכרה כזכות יסוד ואחת מן החירויות של האדם עומדת זכות של הצד
39 שכנגד לשמירה על שמו הטוב וכבודו. לא בכדי, כי חופש הביטוי עלול לעיתים להתנגש בערכים
40 מוגנים אחרים, כגון האינטרס שבהגנה על השם הטוב, אשר למענם ראוי, במקרים מסוימים,
41 לתחום לו גבולות (א' שנהר, דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור בע"מ, תשנ"ז-1997 (להלן – דיני
42 לשון הרע), בעמ' 19 (להלן: א' שנהר)).
43
- 44 33. פסק הדין המנחה של ביהמ"ש העליון בו הוזכרו האיזונים העדינים הנוגעים לזכויות אדם
45 במשטר דמוקרטי, ואשר לעיתים יתנגשו זה בזה – הזכות לשם טוב אל מול הזכות לחופש
46 הביטוי - הוא ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' הרציקוביץ' (פורסם במאגרים המשפטיים
47 [פורסם בנבו] (להלן עניין "רשת שוקן").
48
- 49 34. במקרה דנן יפים הדברים האמורים ביתר שאת, לנוכח היותם של הצדדים דמויות מוכרות
50 לציבור בכלל, ולציבור העוסק בפוליטיקה בפרט. בעוד התובעת מבקשת להגן על שמה ולקבוע

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1 כי מדובר בלשון הרע שנקט הנתבע כלפיה, משתמע מטענות הנתבע, כי בפרסומים, למצער
2 ברובם, ביקש להגן על שמו.
3
- 4 35. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, מגדיר מה יחשב לשון הרע:
5
6 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
7 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
8 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
9 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
10 במקצועו.
11
- 12 36. סעיף 2 לחוק קובע מהו הפרסום:
13 2" (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה,
14 צליל וכל אמצעי אחר.
15 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
16 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
17 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע."
- 18 37. הנתבע לא הכחיש את הפרסומים, אך טען ביחס לכמה מהם כי הם צוטטו מראיונות קודמים
19 שלו.
20
- 21 38. עם זאת, בפסק דין זה אבחן האם אכן הנתבע פרסם פרסום בעניינה של התובעת, והאם בהתאם
22 לקריטריונים שנקבעו בעניין "רשת שוקן", הפרסום נחשב לשון הרע.
23
- 24 39. עניין "רשת שוקן" קובע כי בקיומם של 4 שלבים לאחר ניתוחם – ניתן יהיה לקבוע אחריות על
25 המפרסם לשון הרע. ראשית, יש למצוא את המשמעות האובייקטיבית העולה מהביטוי בהתאם
26 לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ממנו; שנית, יש לקבוע האם על פי תכלית החוק
27 ואיזונים חוקתיים שונים יש להטיל אחריות בגין הביטוי; שלישית, יש לברר האם עומדת
28 למפרסם אחת ההגנות המנויות [בסעיפים 13-15](#) לחוק איסור לשון הרע, כאשר השלב הרביעי
29 והאחרון הוא שלב קביעת הפיצויים.
30
- 31 **האם מדובר בפרסומים המהווים לשון הרע כהגדרת החוק**
32
33 **פרסום ראשון מיום 8.10.22**
34
35
- 36 40. הנתבע מתראיין לעיתון "ישראל היום" ומשיב לשאלת העיתונאי יהודה שלזינגר מה יקרה
37 כאשר יחלו לפשפש בעברו ומשיב: "הייתה תלונת שווא, המשטרה אפילו לא זימנה אותי
38 לחקירה. אמרו שלא מצאו סיבה לפתוח בחקירה. אז מה היה פה? סיפור שלא היה ולא נברא".
39 התובעת טוענת כי דברי הנתבע והאמירה "תלונת שווא" מהווים לשון הרע.
40
- 41 41. ע"מ לקבוע האם בעניין הפרסום מיום 8.10.22 נקט הנתבע לשון הרע נגד התובעת יש לבחון שני
42 עניינים – האחד – האם צמד המילים "תלונת שווא" או המילה "שווא", מהווה לשון הרע. השני
43 – האם על אף ששמה של התובעת אינו מוזכר בראיון, ניתן לייחס לנתבע לשון הרע נגדה.
44
- 45 42. פרסום האמירה "תלונת שווא" – אזכיר כי ביום 3.10.18, תלונה שהגישה התובעת נגד הנתבע
46 בעילת הטרדה מינית נסגרה. בקשה לערור על החלטת המשטרה נדחתה ע"י היועמ"ש לממשלה,
47 בהחלטה מאוחרת. נימוקיה של משטרת ישראל לסגירת התיק הם: "נתקבלה החלטה
48 שבנסיבות העניין בכללותן אין הצדקה לפתיחה בחקירה, שכן מדובר באירוע אשר הליך פלילי
49 איננו מהווה מסגרת מתאימה לבירור", או בהגדרה הרווחת - "חוסר עניין לציבור".

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
43. התובעת טוענת כי מאחר שהתלונה נסגרה מחמת היעדר עניין לציבור ולא מחמת היעדר אשמה, הנתבע אינו יכול לטעון כי מדובר בתלונת שווא, ובעצם אמירה זו מעליל עליה כי הנסיבות בגינן התלונה נגדו לא היו ולא נבראו, והיא ניסתה להעליל עליו עלילת שווא.
44. הגדרת המילה "שווא" היא - הבל, אפס, חוסר ערך, שקר, כזב. מחד ניתן לקבל את עמדת הנתבע לפיה משנסגר תיק המשטרה מבלי לפתוח בהליכים נגדו, לכאורה הוגשה תלונת "סתם", ועולה הספק האם בהקשרם של הדברים הללו כפי שנאמרו ע"י הנתבע, הכוונה לתלונת שקר, בדגש על כך שהמשטרה החליטה לסגור התלונה אף מבלי לחקור את הנתבע.
45. מאידך, ניתן לקבל את עמדת התובעת כי עילת סגירת התיק אינה מלמדת על היות התלונה תלונת שווא במובן של "שקר".
46. בנדון דנן, נסגר תיק המשטרה מן הנימוק של "חוסר עניין לציבור". יש להבחין בין עילות הסגירה השונות כאשר נימוק של "חוסר אשמה" משמעותו כי בוצעה חקירה ונמצא שאין ממש בתלונה, נימוק של היעדר ראיות משמעותו כי אין הוכחה לטענות המתלונן, ואילו נימוק של חוסר עניין לציבור משמעותו כי נמצא שיש ממש בתלונה אם כי ברף הנמוך מאוד של העבירה, באופן שאינו מצדיק או מצריך בפתיחה של הליך פלילי.
47. בהתאם לעניין "רשת שוקן" כאשר בוחנים תביעת לשון הרע או תביעת דיבה - ראשית, יש למצוא את המשמעות האובייקטיבית העולה מהביטוי בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת ממנו.
48. בעניין זה נקבע עוד טרם ל"עניין שוקן", כי אין צורך להביא ראיות בדבר המשמעות שקורא מסוים או סוג קוראים זה או אחר מייחס לפרסום, שלגביו נטען כי יש בו משום לשון הרע. בית המשפט יבחן את הפרסום בעיניו של קורא סביר, ויקבע אם הדברים מהווים לשון הרע (ר' ראו ע"א 334/89 מיכאלי ואח' נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555, 562).
49. בנידוננו – ברמה הסובייקטיבית המשמעות שמעניקה התובעת למילים "תלונת שווא" מהווה הוצאת דיבתה שהרי משתמע כי הגישה תלונה שקרית נגד הנתבע. נשאלת השאלה, איזו פרשנות ייתן קורא סביר למילים "תלונת שווא" במבחן האובייקטיבי.
50. ההסבר המובא לעיל הביאני למסקנה כי הפרשנות שיעניק הקורא הסביר למילים "תלונת שווא", הינה כי הייתה תלונה שנמצאה שקרית, ולכן דינה של טענת התובעת כי מדובר בלשון הרע – להתקבל.
51. כעת עלי לבדוק האם ניתן לקשר בין הפרסום מיום 8.10.22 לתובעת, שהרי כאמור שמה לא נאמר ע"י הנתבע באותו ראיון. בעוד שבחוג מסוים, כפי הנראה, ניתן היה להבין בהכרח כי מדובר בתובעת, לא ניתן לומר כי הציבור הכללי ידע במובהק במי מדובר. הלכה למעשה, צפוי להיווצר מצב לפיו עצם הגשת התביעה דנן ומתן פסק הדין, יופצו הדברים אשר התובעת טוענת כי ביקשה להסתיר, לציבור רחב יותר מזה שנחשף לראיון שהעניק הנתבע לעיתון "ישראל היום", ביום 8.10.22.
52. ואולם - המבחן לקיום לשון הרע הוא החוג שבו מתנהלים חייו של התובע, ופירושו של דבר שיש להתחשב בפגיעה בשמו הטוב של אדם בעיני מגזר מסוים באוכלוסייה שאליו הוא משתייך נדון על סמך קביעות בית המשפט ע"א שאהה נ' א ג'מיאן, פ"ד לט (4) 734, ובע"א 809/89 משעור ואח' נ' חביבי, פ"ד מז (1) 1.
53. אי לכך, הנני מקבלת את טענת התובעת, כי בחוג חברתי / תעסוקתי / מקצועי אליו משתייכת התובעת ניתן בנקל להבין כי מדובר בפרשייה שבין הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

האם לנתבע הגנות לפי סעי' 15-13 לחוק –

- 1
2
3
4 על אף מסקנותיי כי מדובר ב"לשון הרע", הנני מקבלת את טענת הגנת "אמת בפרסום" של
5 הנתבע וכן הגנת "תום הלב". אמנם עילת סגירת תיק המשטרה הינה היעדר עניין לציבור ולא
6 חוסר אשמה אולם היא מלמדת על כך שמדובר בהפרת הוראות החוק למניעת הטרדה מינית,
7 התשנ"ח-1998, ברף הנמוך ביותר, אם בכלל.
8
9 54. למעשה מההתכתבות בין הצדדים, כפי שהוצגה לפני, עשה הנתבע שימוש בשפה מינית בוטה
10 בדיוק באותה הלשון שנוקטת התובעת בעצמה (אם כי מהחומר שבפניי לא באמצעות התכתבות
11 בין הצדדים). הנתבע בפניותיו אל התובעת מביע בה עניין אולם חדל כשהיא מבקשת זאת ממנו.
12 בעניין זה אעיר, כי התביעה הוגשה בחלוף כ-5 שנים מאז האירועים נשוא התלונה ונגרם לנתבע
13 נזק ראייתי שכן לטענתו לא נשתמרו בידיו התכתובות המלאות שבין הצדדים, ולטענתו אלו
14 שהציגה התובעת סולפו או הובאו באופן חלקי/מגמתי. אכן בחלוף זמן ניכר, יש טעם בטענת
15 הנתבע לנזק ראייתי.
16
17 55. בקליפת האגוז, דומני כי בנדון דנן לא הגיעו מעשיו או הודעותיו הספורות של הנתבע אל
18 התובעת לכדי הטרדה, ולא בכדי הוחלט במשטרה שלא לפתוח בהליך פלילי, אף לא לזמן את
19 הנתבע לחקירה.
20
21 56. אי לכך, הנני מקבלת את טענת "אמת דיברתי" של הנתבע, ולאחר שהתרשמתי כי הנתבע לא
22 התכוון לומר כי מדובר בתלונת שקר, אלא כי בשל טיב היחסים בין הצדדים, התלונה למעשה
23 בלתי מבוססת.
24
25 57. בהתאם לאמור, הנני מקבלת את טענת הנתבע להגנה של תום לב, ואסביר. בעוד התובעת מלינה
26 על כך שהנתבע התראיין וסיפר על התלונה שהגישה התובעת נגדו, הרי שבעיצומה של חקירת
27 המשטרה עליה הוטל צו איסור פרסום, לא אחרת מאשר התובעת בעצמה, פרסמה בדף
28 הפייסבוק שלה תמונה של הצדדים וכתבה: "**בסוף יולי הגשתי תלונה במשטרה נגד ח"ח**
29 **שהטריד אותי מינית. די נמאס לי מהשתיקה של להב 433. מצב תמונה של אחד מהחכ"ם**
30 **המכהנים בכנסת, תמונה שלא תתקיים עוד לעולם. מותר לכם לנחש מי הציע לי לאמן אותו**
31 **מינית ומי שאל אותי איך אני מגיעה לסיפוק אורגזמי! הגיעו מים עד נפש. הסוד הכי גלוי**
32 **במדינה.**"
33
34 58. הפרסום של התובעת בדף הפייסבוק שלה נעשה בעת שהמשטרה מבצעת הליכי חקירה.
35 בפרסום תמונה של התובעת והנתבע כאשר היא רומזת באופן שאינו משתמע לשני פנים כי
36 הנתבע הטריד אותה מינית. התובעת בחרה בעצמה לפרסם מידע ופרטים בוטים אודות נסיבות
37 תלונתה במשטרה אולם מלינה על כך שהנתבע בהמשך, טוען ומספר שאותה תלונה, היא תלונת
38 שווא.
39
40 59. בנוסף לכך, בפרסום אחר של התובעת בעמוד הפייסבוק שלה היא כותבת: "**מקורותיי מספרים**
41 **כי חבר כנסת מתעניין מזה זמן בחיפוש "פרה אדומה", סבר משום מה שאם אין באמת בנמצא**
42 **פרות אדומות אז ניתן להסתפק באדומה אחרת**". לנוכח הפרסום הקודם ששיתפה התובעת,
43 בשל מיהותו של הנתבע וזהותו, ברי, כי התובעת מתכוונת לנתבע.
44
45 60. מאז התפוצצה הפרשה, הלכה למעשה אף קודם לכן, הצדדים שניהם התראיינו בכלי
46 התקשורת השונים, פרסמו אי אילו פרסומים ומסרו גרסאותיהם/טענותיהם/ עמדותיהם
47 וכו'. במצב דברים זה, שמירה על רמת סטריליות של "הלשון", דומה כי היא בגדר בלתי
48 אפשרית, ולא ניתן לצפות כי בעוד התובעת תביע עמדתה לפרשייה נשוא התלונה, יהא הנתבע
49 מנוע מלהתייחס לדברים.
50

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

1 .62. לא בכדי, סע' 15 (10) לחוק הקובע כי: " הפירסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון-
2 הרע שפורסמה קודם לכן", ובהקשר זה טען הנתבע, כי אלמלא חמל על התובעת, היה מגיש
3 נגדה תביעת לשון הרע בגין התלונה נגדו ובגין הפרסומים השונים שלה נגדו".

4
5 .63. כלומר, התובעת מלינה על הפרסום של הנתבע אשר ניתן להתרשם כי נאמר במתינות תוך
6 הסתרת שמה ואף באופן תמציתי, בעוד היא נוקטת לשון בוטה נגדו.

7
8 .64. אי לכך, הנני דוחה את התביעה בעניין פרסום זה.

פרסום שני מיום 7.12.20 –

9
10
11
12 .65. 7.12.20 – התובעת מקבלת פנייה בהודעת וואטס-אפ, מבמאי הסרטים עודד גוברשטיין, שעושה
13 סרט על הנתבע ומבקש תגובתה לציטוט שמציג לה, אותו אמר הנתבע בראיון לצרכי הכנת
14 הסרט: "היה חלון אחד של דיבור עם התמודדות עם הכאב של הלבד שנפלתי בפח עם מעשה
15 מרמה, שכאילו משהי יצרה איתי קשר וגרמה לי לספר לה, לשתף אותה, מה עובר עליי.
16 ולצערי התברר שנפלתי אצל נוכלת, שהיא אח"כ במקום להציג את זה כזה שאני משתף אותה
17 במה שאני עובר, היא הלכה והציגה את זה בצורה מעוותת, שקרית, כי היא רצתה לקבל
18 פרסום או לא יודע מה. אבל זה היה מבחינתי, שפעם אחת תפסתי אומץ ומישהו כאילו נגע לי
19 בנקודה ושאל את השאלה ובדיוק בתזמון הנכון ואני שיתפתי את מה שישב לי".

פרסום שלישי מיום 15.2.20 -

20
21
22 .66. הסרט "יהודה איש קצוות" מוקרן במסגרת פסטיבל הסרטים היהודי שם נאמרים הדברים
23 שצוטטו בהודעת וואטס-אפ שקיבלה התובעת ביום 7.12.20.

24
25 .67. בעניין הפרסום השני והשלישי – ראשית כל, הנני מקבלת את טענת הנתבע כי מדובר באירוע
26 אחד. ברע"א 2855-20 פלונית נ' פלונית (6.10.20) [פורסם בנבו], נקבע כיצד ניתן יהיה להתייחס
27 למס' פרסומים כאל אירועים הקשורים זה בזה כפי שהוגדרו "אירוע מתגלגל", וכך נקבע:
28 "אמת מידה שניתן להסתייע בה לצורך כך היא האם הפרסומים מתייחסים זה לזה באופן
29 שמאפשר להשקיף עליהם כעל מעין "אירוע מתגלגל"? ככל שהתשובה לכך היא בחיוב,
30 והפרסומים קשורים זה לזה בתוכנם ואף מאזכרים האחד את קודמו, ניטה לראות בהם מסכת
31 אחת אשר ניתן להשית בגינה פיצוי אחד (ראו והשוו: סעיף 56(ג) לחוק זכות יוצרים וסעיף
32 13(ב) לחוק עוולות מסחריות הנזכרים לעיל)".

33
34
35 .68. בנידוננו, הבמאי עודד גוברשטיין יוצר קשר עם התובעת, מפנה אליה את הדברים שמסר הנתבע
36 לצורך צילום הסרט, ואז אותם דברים נאמרים בסרט. הפרסומים אם כן, קשורים זה בזה
37 בתוכנם וניתן אף לומר כי הפרסום הראשון מקדים ומבהיר מראש, כי יהא פרסום שני, הוא
38 למעשה הפרסום העיקרי. בהקשר זה, ספק אם ניתן לומר כי עצם הפנייה של הבמאי אל
39 התובעת לקבל תגובתה על הדברים נשוא הפרסום, מהווה "פרסום" כהגדרת החוק.

40
41 .69. כעת עליי לבחון האם מדובר בלשון הרע. ראשית אחזור על מסקנותיי דלעיל ביחס לפרסום
42 הראשון, כי גם הפעם אמנם אין אזכור של שמה של התובעת אולם, כאמור, בחוג החברתי שלה,
43 או של הצדדים שניהם, סביר להניח כי היה ידוע שמדובר בה אמנם, ובנקל ניתן לעשות "אחד
44 ועוד אחד" ולקשור את שמה לפרסום, בפרט בחוג החברתי אליו היא משתייכת.

45
46 .70. באשר לייחוס תואר "נוכלת" לתובעת, בע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת
47 החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 300, ציין בית המשפט העליון, כי למובן הטבעי והרגיל
48 של המילים אין להגיע תוך בידוד וניתוקן מהקשרן אלא נהפוך הוא, יש לראותן על הרקע
49 הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בהם פורסמו.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1 בהתאם לאמור, בתי המשפט השונים הגיעו לתוצאות שונות בשאלת "לשון הרע" ביחס למילה
2 "נוכלות" וקבעו כי יש לבחונה בהתאם למקרה הקונקרטי. בנידוננו, לנוכח טיב הקשר שבין
3 הצדדים, הדרך שהתובעת דיברה בעצמה עם הנתבע, למשל כששולחת לו אימוג'י של לב גדול
4 וכותבת לו "תודה שחשבת עליי", וכן העובדה כי הנתבע חושף עצמו ורגשותיו בפניה, מעידים
5 כי הנתבע הרגיש בטוח וחופשי מול התובעת, כאשר כאמור לעיל, הוא עושה שימוש באותה
6 לשון שעושה התובעת, כפי שעולה ממסמכים שצורפו לתיק.
7
- 8 71. בנידוננו, לא מצאתי כי בעצם המילים שהנתבע נפל במלכודת שטמנה לו התובעת או כי הוא נפל
9 למעשה נוכלות יש משום השפלת התובעת בעיני הבריות או לעשותה מטרה לשנאה, לעג או בז
10 והתובעת אף לא טענה כי בעקבות הפרסומים הללו, שונה היחס של הסביבה כלפיה, ולכן אין
11 המדובר בלשון הרע.
12
- 13 72. ואולם, אף לו מדובר בלשון הרע, בשורת ההגנות שבסעי' 14-15 לחוק לשון הרע יכול למצוא
14 הנתבע הגנה כאשר הדברים שבגינם מיוחסת לו לשון הרע בכלליות: כי הוא שטח את שעל ליבו,
15 וסיפר שנפל קורבן, או נפל במלכודת שטמנה לו התובעת, במעשה נוכלות. הנתבע מבחינה
16 סובייקטיבית חש כי נפל בפח, ואף אם לא היה בכוונתה של התובעת לעשות כן, זו תחושתו של
17 הנתבע, בפרט כאשר אח"כ הגישה התובעת תלונה נגדו (מובהר כי אין באמור כדי להביע דעה
18 לעצם התלונה). מבחינת הנתבע, התרשמתי כי זו האמת שלו ולכן קמה לו טענת אמת דיברתי.
19 לאור הדברים הללו, לנתבע טענת הגנה לפי סעי' 15(3) לחוק.
20 74. לפיכך, הנני דוחה את התביעה בעניין הפרסומים השני והשלישי.

פרסום רביעי מיום 30.10.18

- 21
- 22 75. הנתבע מתראיין לאתר המשפטי "פוסטה" ואומר: **"יוספה ברק רצתה לקבל ממני עבודה ולא**
23 **קיבלה, רצתה לעבוד אצלי וסירבת, אבל אני לא יודע אם זו הסיבה לתלונה"**. הנתבע טוען
24 בעניין זה כי קיימות לו הגנות לפי סעי' 13-15 לחוק.
25
- 26 76. נושא העסקת התובעת ע"י הנתבע לא הוכח. אין בפניי מידע מספיק כדי להכריע בשאלה האם
27 בין הצדדים היו יחסי עבודה, אם לאו, האם התובעת ביקשה לעבוד עם הנתבע והאם הנתבע
28 סרב. משכך, אין ביכולתי לקבוע שאמירת הנתבע כי התובעת ביקשה לעבוד איתו, אולם הוא
29 סרב – נכונה או לא. האם מדובר בלשון הרע? ככל שכן והתובעת סבורה כי יש בדברים כדי
30 לבזותה או לפגוע במשלח ידה, הרי שלהתרשמתי מדובר ברף הנמוך של לשון הרע, אם בכלל.
31 וספק אם ניתן לומר כי בהקשר בו הדברים נאמרו, הוצאה דיבתה של התובעת.
32
- 33 77. גם בעניין זה, התובעת לא טענה כי מאז שפורסמו הדברים, היא מתקשה למצוא עבודה בתחום
34 מקצועיותה.
35
- 36 78. באשר לדברים: **"אבל אני לא יודע אם זו הסיבה לתלונה"**, הנני מקבלת את עמדת הנתבע לפי
37 מדובר בהגנת תום הלב, לפי סעיף 15(3), שכן מבחינת הנתבע, הוא הגן על עניין כשר שלו, לאחר
38 שהתלונה שהגישה התובעת נגדו, נסגרה.
39
- 40 79. לאור האמור, התביעה בעניין פרסום זה, נדחית.
41

פרסום חמישי מיום 1.11.18

- 42
- 43 80. הנתבע מתראיין לעיתון "מעריב" ואומר: **"ניצלה את היותי אלמן, ניצלה את האלמנות שלי,**
44 **פרקליט המדינה קבע שזה שקר, לוקחים אמת שזה מחוץ להקשרו זה שקר"**.
45

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

1 פרסום זה דומה לפרסומים הקודמים במיוחד לזה מיום 7.12.20. הנתבע טוען כי הוא לא
2 התראיין לעיתון "מעריב", אלא שהעיתון ציטט דבריו מתוך ראיון שמסר בתכנית רדיו "גלי
3 צה"ל". הנתבע טוען כי אין מדובר בלשון הרע, וכי לרשותו ההגנות שבסעי' 14-15 לחוק.
4

5 82. אינני רואה טעם להאריך בדברים כאשר ניתוחם הובא לעיל הן ביחס לאמירת "תלונת שקר",
6 או ליתר דיוק תלונת שווא, והן ביחס לטענה כי התובעת ניצלה את היות הנתבע אלמן. סבורה
7 אני כי אין מדובר בלשון הרע, וממילא, כך או כך מדובר באירוע מתגלגל שממשיך או מצטט
8 ראיון קודם של הנתבע.
9

פרסום שישי מיום 1.11.18 ופרסום שביעי מאותו היום

10 83. ביום 1.11.18 הנתבע מתראיין לתכנית ברדיו 103 אצל אשת התקשורת אילנה דיין ואומר את
11 הדברים הבאים: "יוספה ברק ביקשה לעבוד אצלי", "מדובר פה בתלונת שקר שאין לה שחר
12 ואין לה יסוד. אין בינה ובין המציאות כלום", "מדובר בשקר אבל חלק מהדברים שצוטטו
13 נכונים", "סיפרה לי שהיא לבד", "היא המשיכה, השיחות שלי הופסקו חד צדדית על-ידי,
14 ברגע שהיא אמרה לי שחייבים להיפגש בארבע עיניים, רק אני והיא בלי יועצים", "אני מרחם
15 עליה, האישה הזו היא אישה שעמוד הפייסבוק שלה הוא פורנוגרפי לחלוטין, היא מפרסמת
16 בתקשורת פירוט שיחות ארוטיות שהיא מנהלת עם גברים ועם נשים, והיא מפרסמת את זה
17 בשמה", "היא המשיכה לנסות לחזר אחריי ואני התעלמתי לחלוטין", "מדובר פה באישה
18 שהיא פורנוגרפית, מדובר באישה שכאשר אתה מדבר איתה שיחות אישיות, היא מתרגמת
19 את זה לפורנוגרפיה", "היא ניסתה לנצל את האלמנות שלי".
20
21

22 84. באותו היום אתר החדשות "סרוגים" מצטט את הדברים שמסר הנתבע בראיון לאילנה דיין.
23
24

25 85. לא אכביר מילים לעניין היות שני הפרסומים אירוע מתגלגל שכן בראי הפסיקה, ניתן להתייחס
26 לשני המקרים כאירוע אחד קרי, הפרסומים קשורים זה לזה בתוכנם ואף מאזכרים האחד את
27 קודמו, זאת ניתן לראות בכתבה באתר "סרוגים". התובעת עצמה התייחסה לאירוע זה כאירוע
28 אחד, בכתב תביעתה.
29

30 86. כן לא אחזור על מסקנותיי דלעיל ביחס לפרסומים שאינם מהווים לשון הרע. עם זאת, בפרסום
31 זה ישנן אמירות שלא נשמעו קודם לכן והן: "היא המשיכה, השיחות שלי הופסקו חד צדדית
32 על-ידי, ברגע שהיא אמרה לי שחייבים להיפגש בארבע עיניים, רק אני והיא בלי יועצים".
33 בדברים הללו איני מוצאת כי הנתבע נקט לשון הרע נגד התובעת. כמו כן, אף אם ניתן היה לומר
34 כי מדובר בלשון הרע, התובעת לא הכחישה כי הנתבע ביקש להפסיק את השיחות בין הצדדים
35 בשלב בו ביקשה להיפגש איתו לבד וללא מלווים.
36

37 87. כעת עלי לבחון האם המילים הללו מהוות לשון הרע: "אני מרחם עליה, האישה הזו היא אישה
38 שעמוד הפייסבוק שלה הוא פורנוגרפי לחלוטין, היא מפרסמת בתקשורת פירוט שיחות
39 ארוטיות שהיא מנהלת עם גברים ועם נשים, והיא מפרסמת את זה בשמה", "היא המשיכה
40 לנסות לחזר אחריי ואני התעלמתי לחלוטין", "מדובר פה באישה שהיא פורנוגרפית, מדובר
41 באישה שכאשר אתה מדבר איתה שיחות אישיות, היא מתרגמת את זה לפורנוגרפיה",
42
43

44 88. עפ"י מילון אבניאון פורנוגרפיה פירושה "נָאֶפֶה; סְפָרוֹת זִמָּה, סְפָרוֹת תּוֹעֵבָה; תּוֹמָנוֹת, סְרִטִים
45 וכו' שנועדו בעיקר לגרום להתרגשות מינית אצל הקורא או הצופה בהם", וכן "תיאור מגֵרָה
46 של יחסי מין" (מיוונית: זונה = porne; לכתוב = graphein)

47
48 89. בהנחה שמדובר במילת גנאי ובלשון הרע, הרי שהנתבע הוכיח "אמת דיברתי". הנתבע צירף
49 כתבה של התובעת בעיתון המקומי "ערים רחובות", מיום 27.7.17 שם התובעת מתארת שיחה
50 מינית שקיימה עם אישה. בנוסף הציג פרסומים מדף הפייסבוק של התובעת:

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 47225-02-22 ברק נ' גליק

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
90. האחד, מיום 20.5.22, בו היא כותבת שהיא תצלם את ה"טוכעס" שלה (אחוריה), בפוסט מיום 15.9.22 כתבה: "ואז באה הכלה הרימה את הרגל והתיזה על כל המצקצקין. ציצי פיפל. ציצי... שימו ציצי בקלפיי".
91. בפוסט מיום 22.9.22 פרסמה התובעת פוסט וכתבה: "ציצי רבותיי. שלמות".
92. בפרסום בעיתון "ערים רחובות" מיום 27.7.12 כתבה התובעת שהיא נוהגת להצטלם כשהיא לבושה קומבניזונים, הלבשה תחתונה ובגדי ים ולכן מעוררת סקרנות ומשיכה וכי היא הפכה מושא פנטזיה של לא מעט אנשים וכי הרחוב מגיב אליה בתשוקה עזה. באותה כתבה מתארת התובעת תיאורים מיניים הנוגעים לה, באופן מפורש למשל: "תיארתני לה את התנוחה האהובה עלי – נראה לי שהוצאתי עליה פטנט", כן כתבה כי בפגישה לצורך השתתפותה בתכנית טלוויזיה בערוץ 12 השיבה למלהק כי אצלה ישנן "13 שעות רצופות של סקס", וכן תיארה עצמה כ"פאם פאטאל", Femme fatale, תיאור של אישה הידועה בשימוש במיניותה לצרכיה, לעיתים אף להשפיע על אחרים לפעול לפי רצונה.
93. הנה כי כן, בהתייחס לתובעת לא מצאתי לנכון לקבוע כי האמירה פורנוגרפיה היא לשון הרע, ואף אם כן, זו הלשון שבה התובעת עצמה מתבטאת. לפיכך אני דוחה תביעת התובעת גם בנוגע לאמירות אלו.

סוף דבר

94. התביעה נדחית.

95. התובעת תשלם לנתבע הוצאות בסך 1,000 ₪.

96. ערעור על פסק דין זה בקבלת רשות בלבד. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים ממועד קבלתו.

ניתן היום, ו' אב תשפ"ג, 24 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

ריבי לב אוחיון, רשמת בכירה

33
34
35
36

